

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดูในชุมชนจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้นำเสนอในรูปตาราง ประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 6 ส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของหญิงวัยหลังหมดระดู

ส่วนที่ 2 การสนับสนุนทางสังคมของหญิงวัยหลังหมดระดู

ส่วนที่ 3 การรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนของหญิงวัยหลังหมดระดู และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน กับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดู

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่หมดระดู การสนับสนุนทางสังคม กับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดู

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน กับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดู

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์ และแปลผลด้วยสัญลักษณ์ที่ใช้ดังต่อไปนี้

N แทนจำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทนค่าเฉลี่ย

SD แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

r_s แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับของสเปียร์แมน

p แทนค่านัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของหญิงวัยหลังหมดระดู ตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่หมดระดู สถานภาพสมรส วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหญิงวัยหลังหมดระดู จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (N =398)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
45-49 ปี	60	15.07
50-54 ปี	247	62.06
55-59 ปี	91	22.87
อายุเฉลี่ย 53.00 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ปี		
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	114	28.65
ประถมศึกษา	276	69.35
มัธยมศึกษา	6	1.50
ปวช.ปวส.อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2	0.50
สถานภาพสมรส		
โสด	24	6.00
คู่	331	83.20
หม้าย	36	9.00
แยกกันอยู่	7	1.80
ระยะเวลาที่หมดระดู		
12-36 เดือน	191	48.00
37-72 เดือน	135	33.90
73-96 เดือน	44	11.10
มากกว่า 96 เดือน	28	7.00
ระยะเวลาเฉลี่ยที่หมดระดู 21.24 เดือน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.92 เดือน		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
< 3,000 บาท	225	56.54
3,001-6,000 บาท	159	39.95
6,001-9,000 บาท	6	1.51
9,001-12,000 บาท	4	1.00
12,000 บาทขึ้นไป	4	1.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,427.26 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,095.30 บาท		

จากตาราง 1 พบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูมีอายุเฉลี่ย 53 ปี ($SD=0.61$ ปี) ซึ่งพบว่ามีอายุอยู่ในระหว่าง 50-54 ปี สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 62.06 รองลงมาคือช่วงอายุ 55-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.87

ระดับการศึกษาพบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.35 รองลงมาคือระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.65 ตามลำดับ

หญิงวัยหลังหมดระดูส่วนมากมีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 83.20 รองลงมาคือสถานภาพสมรสหย่า คิดเป็นร้อยละ 9.00

ระยะเวลาที่หมดระดูของหญิงวัยหลังหมดระดูเฉลี่ย 21.24 เดือน ($SD=10.92$ เดือน) ซึ่งพบระยะเวลาที่หมดระดูอยู่ในระหว่าง 12-36 เดือน สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาคือ 37-72 เดือน คิดเป็นร้อยละ 33.90

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,427.26 บาท ($SD=2,095.30$ บาท) ซึ่งพบว่ามีรายได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 56.54 รองลงมาพบว่ามีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.95

ส่วนที่ 2 การสนับสนุนทางสังคมของหญิงวัยหลังหมดระดู การสนับสนุนทางสังคมของหญิงวัยหลังหมดระดู ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านทรัพยากร และด้านการประเมินเปรียบเทียบ จำแนกโดยรวม รายด้าน และรายข้อ วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการสนับสนุนทางสังคมของหญิงวัยหลังหมดระดูโดยรวม รายด้าน และรายข้อ (N=398)

การได้รับการสนับสนุนทางสังคม	\bar{X}	SD	ระดับการได้รับการสนับสนุนทางสังคม
ด้านอารมณ์	1.84	0.60	ปานกลาง
1. เมื่อมีเรื่องเดือดร้อนต่าง ๆ มีผู้ให้ความเห็นอกเห็นใจและให้กำลังใจ	1.80	0.59	ปานกลาง
2. เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ และต้องการระบายความรู้สึก หรือระบายอารมณ์มีผู้รับฟังและเข้าใจ	1.73	0.52	ปานกลาง
3. คิดว่าบุคคลรอบข้างพอใจที่ได้ใกล้ชิด	1.84	0.64	ปานกลาง
4. บุตรหลาน ญาติมิตรทำให้รู้สึกว่าเขาสนใจและต้องการดูแล	1.89	0.63	ปานกลาง
5. หากมีการเจ็บป่วยเล็กๆเกิดขึ้นมั่นใจว่าจะได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง เช่น ญาติ มิตร เป็นต้น	2.05	0.69	ปานกลาง
6. มีผู้มาเยี่ยมเยียนด้วยความเข้าใจและเอาใจใส่	1.77	0.54	ปานกลาง
ด้านข่าวสาร	1.38	0.80	น้อย
7. ได้รับคำแนะนำ หรือข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านการดูแลสุขภาพที่เหมาะสม เช่น การพักผ่อนการออกกำลังกาย	1.52	0.85	ปานกลาง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การได้รับการสนับสนุนทางสังคม	\bar{X}	SD	ระดับการได้รับการสนับสนุนทางสังคม
8. ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับอาการผิดปกติที่เกิดขึ้น เช่น เมื่อมีอาการผิวหนังแตกควรทาครีมเพื่อรักษาความชุ่มชื้นของผิวหนัง	1.35	0.91	น้อย
9. เมื่อมีปัญหา หรือต้องการคำปรึกษา มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.36	0.70	น้อย
10. คำแนะนำที่ได้รับเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา	1.49	0.71	น้อย
11. ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและการดูแลป้องกันอาการเกิดความเครียด เช่น การฝึกนั่งสมาธิ เพื่อลดความเครียด	1.57	0.81	ปานกลาง
12. ได้รับการชี้แนะเมื่อท่านปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง	1.57	0.81	ปานกลาง
ด้านทรัพยากร	1.68	0.71	ปานกลาง
13. เมื่อต้องการไปสถานที่ใดจะมีคนช่วยเหลือพาไปตามที่ที่ต้องการ	1.90	0.77	ปานกลาง
14. มีผู้ให้ความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	1.83	0.83	ปานกลาง
15. ได้รับความช่วยเหลือในการรักษาสุขภาพให้แข็งแรง เช่น ช่วยฝึกการออกกำลังกาย	0.75	0.77	น้อย
16. มีผู้พาไปพบแพทย์ เพื่อตรวจสุขภาพหรือรับคำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ	1.60	0.69	ปานกลาง
17. ได้รับความสะดวกเมื่อต้องการไปตรวจสุขภาพหรือไปรับฟังคำแนะนำ	1.84	0.64	ปานกลาง
18. ได้รับความสะดวกสบายเมื่ออยู่บ้าน เช่น การจัดห้องน้ำ หรือที่รับประทานอาหารที่เหมาะสม	2.10	0.61	ปานกลาง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การได้รับการสนับสนุนทางสังคม	\bar{X}	SD	ระดับการได้รับการสนับสนุนทางสังคม
ด้านการประเมินเปรียบเทียบ	1.81	0.75	ปานกลาง
19. มีโอกาสแสดงความเห็นกับบุคคลในครอบครัว	2.16	0.68	ปานกลาง
20. บุคคลรอบข้างให้คำแนะนำเพื่อให้กระทำในสิ่งที่เหมาะสม	1.07	0.83	น้อย
21. ได้รับการชื่นชมสรรเสริญเมื่อกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม	1.14	0.84	น้อย
22. ได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบ และตัดสินใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว	2.32	0.75	ปานกลาง
23. เมื่อมีกิจกรรมทางสังคมที่เหมาะสมได้รับเชิญให้ไปร่วมงาน เช่น งานเลี้ยง งานบุญ	2.36	0.69	ปานกลาง
ภาพรวมการได้รับการสนับสนุนทางสังคม	1.66	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมในระดับปานกลาง $\bar{X} = 1.66$ ($SD = 0.71$) เมื่อพิจารณารายด้านพบหญิงวัยหลังหมดระดูที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข่าวสารในระดับน้อย $\bar{X} = 1.38$ ($SD = 0.80$) ได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ด้านทรัพยากร และด้านการประเมินเปรียบเทียบในระดับปานกลาง $\bar{X} = 1.84$, 1.68 และ 1.81 ($SD = 0.60, 0.71$ และ 0.75)

ด้านอารมณ์เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากที่สุดคือ เมื่อมีการเจ็บป่วยเล็กน้อยๆมั่นใจว่าจะได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง เช่น ญาติมิตร $\bar{X} = 2.05$ ($SD = 0.69$) รองลงมาได้แก่ บุตรหลาน ญาติมิตรทำให้รู้สึกว่าเขาสนใจและต้องการดูแล $\bar{X} = 1.89$ ($SD = 0.63$)

ด้านข้อมูลข่าวสารพบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากที่สุดมี 2 ประเด็นคือ 1. ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง และการดูแลป้องกันความเครียด เช่น การฝึกนั่งสมาธิเพื่อลดความเครียด $\bar{X} = 1.57$ ($SD = 0.81$) 2. ได้รับการชี้แนะเมื่อปฏิบัติตนไม่ถูก

ต้อง $\bar{X}=1.57$ ($SD=0.81$) รองลงมาได้แก่ได้รับคำแนะนำ หรือข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันดูแลสุขภาพที่เหมาะสม เช่น การพักผ่อน การออกกำลังกาย $\bar{X}=1.52$ ($SD=0.85$)

ด้านทรัพยากรหญิงวัยหลังหมดระดูได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากที่สุด คือได้รับความสะดวกสบายเมื่ออยู่ที่บ้าน เช่น การจัดห้องน้ำ หรือที่รับประทานอาหารที่เหมาะสม $\bar{X}=2.10$ ($SD=0.61$) รองลงมาได้แก่ มีความสะดวกเมื่อต้องไปตรวจสุขภาพ หรือไปฟังคำแนะนำ $\bar{X}=1.84$ ($SD=0.64$)

ด้านการประเมินเปรียบเทียบหญิงวัยหลังหมดระดูได้รับมากที่สุดคือ เมื่อมีกิจกรรมทางสังคมที่เหมาะสมได้รับคำเชิญให้ไปงาน เช่น งานเลี้ยง งานบุญ $\bar{X}=2.36$ ($SD=0.69$) รองลงมาได้แก่ได้รับความไว้วางใจ ให้รับผิดชอบในการตัดสินใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว $\bar{X}=2.32$ ($SD=0.75$)

ส่วนที่ 3 การรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน และความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วย จำนวนผู้มีอาการ ร้อยละของผู้มีอาการ ค่าเฉลี่ยความถี่ของการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน ค่าเฉลี่ยความเครียด ระดับความเครียดที่เกิดขึ้น และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสหสัมพันธ์ลำดับของสเปียร์แมน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน ความเครียดจากอาการผิดปกติ และค่าสหสัมพันธ์ลำดับของสเปียร์แมน ($N=398$)

อาการ	จำนวนผู้มีอาการ		การรับรู้อาการ		ความเครียด		ระดับความเครียด	r_s	P
	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
1. ระบบทางเดินปัสสาวะ									
1.1 ปัสสาวะบ่อย	367	92.20	7.26	11.22	0.63	0.80	น้อย	0.30	<.001
1.2 กลั้นปัสสาวะไม่ได้	281	70.60	4.27	8.73	0.61	0.76	น้อย	0.52	<.001
1.3 ไอบจามีปัสสาวะเล็ด	267	67.10	6.42	8.53	0.57	0.76	น้อย	0.55	<.001
1.4 ปัสสาวะไม่ค่อยสุด	148	37.20	2.42	5.47	0.28	0.62	ไม่มีความเครียด	0.62	<.001
1.5 แสบหรือปวดเวลาปัสสาวะ	59	14.80	0.74	2.57	0.09	0.37	ไม่มีความเครียด	0.62	<.001
2. ระบบสืบพันธุ์									
2.1 ปวดถ่วงบริเวณท้องน้อย	224	56.30	2.28	5.76	0.30	0.62	ไม่มีความเครียด	0.47	<.001
2.2 ช่องคลอดแห้งมีมูกน้อยลง	195	49.00	1.53	3.53	0.08	0.33	ไม่มีความเครียด	0.26	<.001

ตารางที่ 3 (ต่อ)

อาการ	จำนวนผู้มีอาการ		การรับรู้อาการ		ความเครียด		ระดับ ความเครียด	r _s *	P
	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
2.3 ความต้องการทางเพศน้อยลง	175	44.00	1.41	4.10	0.01	0.13	ไม่มีความเครียด	0.20	<.001
2.4 คับบริเวณอวัยวะเพศ	58	14.60	0.48	1.64	0.05	0.27	ไม่มีความเครียด	0.41	<.001
2.5 คับในช่องคลอด	51	12.30	0.76	2.90	0.04	0.27	ไม่มีความเครียด	0.43	<.001
2.6 แสบในช่องคลอด	28	7.00	0.60	3.40	0.01	0.13	ไม่มีความเครียด	0.26	<.001
3. ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก									
3.1 ปวดหลัง	322	80.20	5.23	9.25	0.75	0.83	น้อย	0.55	<.001
3.2 ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ	305	76.60	4.09	6.36	0.73	0.83	น้อย	0.56	<.001
3.3 ปวดข้อ	257	64.60	3.08	7.37	0.51	0.77	น้อย	0.63	<.001
3.4 รู้สึกชาตามร่างกาย	185	46.50	2.79	7.59	0.27	0.60	ไม่มีความเครียด	0.63	<.001
4 ระบบหัวใจและหลอดเลือด									
4.1 ใจสั่น	241	60.60	2.36	4.34	0.38	0.60	ไม่มีความเครียด	0.55	<.001
4.2 ใจเต้นไม่สม่ำเสมอ	101	25.40	1.41	4.39	0.11	0.38	ไม่มีความเครียด	0.51	<.001
4.3 แน่นหน้าอก	73	18.30	0.80	3.04	0.07	0.31	ไม่มีความเครียด	0.50	<.001
4.4 เจ็บหน้าอก	51	12.80	0.73	3.15	0.03	0.25	ไม่มีความเครียด	0.39	<.001
5. ระบบผิวหนัง									
5.1 คันผิวหนัง	185	46.50	2.77	6.57	0.24	0.53	ไม่มีความเครียด	0.47	<.001
5.2 ผิวเป็นรอยขี้ไฉ่	158	39.70	0.93	1.52	0.11	0.41	ไม่มีความเครียด	0.42	<.001
5.3 ผิวแห้ง	93	23.40	0.64	1.43	0.02	0.22	ไม่มีความเครียด	0.54	<.001
5.5 ริมฝีปากแห้ง	98	24.60	1.81	5.07	0.10	0.37	ไม่มีความเครียด	0.47	<.001
5.6 ผิวแตกง่าย	56	14.10	0.64	2.83	0.07	0.29	ไม่มีความเครียด	0.57	<.001
6. ระบบจิตประสาท									
6.1 หงุดหงิด	380	95.50	5.81	11.29	0.56	0.78	น้อย	0.34	<.001
6.2 รู้สึกตึงเครียด	329	82.70	3.97	9.51	0.37	0.66	ไม่มีความเครียด	0.38	<.001
6.3 นอนไม่ค่อยหลับ	355	89.20	2.30	4.98	0.58	0.75	ไม่มีความเครียด	0.25	<.001
6.4 รู้สึกวิตกกังวล	292	73.40	3.74	6.61	0.48	0.72	ไม่มีความเครียด	0.42	<.001
6.5 ตกใจง่าย	230	57.80	1.79	3.60	0.34	0.63	ไม่มีความเครียด	0.48	<.001
6.6 รู้สึกเหมือนไม่มีแรง	202	50.80	1.73	3.01	0.24	0.53	ไม่มีความเครียด	0.54	<.001
6.7 กลัวการอยู่คนเดียว	193	48.50	2.62	7.97	0.35	0.69	ไม่มีความเครียด	0.55	<.001
6.8 ตื่นตื่นง่าย	193	48.50	1.53	3.76	0.29	0.62	ไม่มีความเครียด	0.52	<.001
6.9 ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	158	39.70	1.37	4.00	0.24	0.59	ไม่มีความเครียด	0.53	<.001

ตารางที่ 3 (ต่อ)

อาการ	จำนวนผู้มีอาการ		การรับรู้อาการ		ความเครียด		ระดับ ความเครียด	r_s	P
	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
6.10 หายใจไม่ทั่วท้องหรือ ไม่เต็มอิ่ม	144	36.20	1.95	5.03	0.56	0.78	น้อย	0.34	<.001
6.11 รู้สึกคุณค่าในตนเองน้อยลง	144	36.20	1.41	3.98	0.19	0.51	ไม่มีความเครียด	0.51	<.001
6.12 อารมณ์ซึมเศร้า	169	42.50	1.23	2.67	0.29	0.62	ไม่มีความเครียด	0.59	<.001
6.13 ไม่มีสมาธิ	133	33.40	1.12	3.09	0.13	0.46	ไม่มีความเครียด	0.41	<.001
6.14 รู้สึกเบื่อจนทำงานไม่ได้	85	21.40	0.79	3.38	0.13	0.45	ไม่มีความเครียด	0.58	<.001
7. ระบบประสาทอัตโนมัติ									
7.1 รู้สึกร้อนหรือหนาวมากกว่า คนทั่วไปรู้สึก	174	44.70	3.02	8.61	0.21	0.51	น้อย	0.53	<.001
7.2 เหงื่อออกมากกว่าปกติ	148	37.20	1.79	5.08	0.17	0.43	ไม่มีความเครียด	0.53	<.001
7.3 ร้อนวูบวาบ	114	28.60	3.39	14.99	0.11	0.40	ไม่มีความเครียด	0.55	<.001
7.4 ไม้พ่นไอร้อนบ่อย	88	22.10	1.98	10.30	0.09	0.34	ไม่มีความเครียด	0.55	<.001
8. ระบบอื่นๆ									
8.1 เวียนศีรษะ	344	86.40	3.44	4.12	0.62	0.80	น้อย	0.46	<.001
8.2 หลงลืมง่าย	317	79.60	3.15	3.40	0.39	0.73	ไม่มีความเครียด	0.35	<.001
8.3 ปวดศีรษะ	291	73.10	3.54	5.71	0.68	0.84	ไม่มีความเครียด	0.49	<.001
8.4 ท้องผูก	185	46.50	1.87	3.52	0.39	0.73	ไม่มีความเครียด	0.35	<.001
8.5 ท้องอืดหรืออาหารไม่ย่อย	133	33.40	1.61	3.64	0.12	0.38	ไม่มีความเครียด	0.52	<.001
8.6 ท้องเสีย	71	17.80	0.51	1.33	0.06	0.26	ไม่มีความเครียด	0.53	<.001
8.7 ตาแห้ง	58	14.60	0.48	1.88	0.01	0.11	ไม่มีความเครียด	0.28	<.001
ค่าเฉลี่ยความเครียดรวม $X = 0.26$ ($SD = 0.46$) ระดับความเครียด = ไม่มีความเครียด									
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม (r_s) = .547 $P < .05$									

r_s = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อาการกับความเครียดจากอาการผิดปกติ จากภาวะพร่องฮอร์โมน

จากตาราง 3 พบว่า หญิงวัยหลังหมดระดูมีอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนทุกคน คนละอย่างน้อยหนึ่งอาการ เมื่อพิจารณาจำนวนผู้มีอาการผิดปกติในแต่ละระบบพบว่า ระบบทางเดินปัสสาวะ อาการที่พบมากกว่าร้อยละ 75 ได้แก่ อาการปัสสาวะบ่อย อาการที่พบระหว่าง

ร้อยละ 75-50 ได้แก่ อาการคลื่นไส้สภาวะไม่ได้ และไอจามมีปัสสาวะเล็ด อาการที่พบน้อยกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ปัสสาวะไม่ค่อยสุด และแสบหรือปวดเวลาปัสสาวะ

ระบบสืบพันธุ์ อาการที่พบระหว่างร้อยละ 75-50 ได้แก่ ปวดถ่วงบริเวณท้องน้อย อาการที่พบน้อยกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ช่องคลอดมีมูกน้อยลง ความต้องการทางเพศน้อยลง คั้นบริเวณอวัยวะเพศ คั้นในช่องคลอด และแสบในช่องคลอด

ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก อาการที่พบมากกว่าร้อยละ 75 ได้แก่ ปวดหลัง ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ พบอาการระหว่างร้อยละ 75-50 ได้แก่ ปวดข้อ และอาการที่พบน้อยกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ อาการรู้สึกชาตามร่างกาย

ระบบหลอดเลือดและหัวใจ อาการที่พบระหว่างร้อยละ 75-50 ได้แก่ ใจเต้น อาการที่พบน้อยกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ใจเต้นไม่สม่ำเสมอ อาการแสบหน้าอก เจ็บหน้าอก

ระบบผิวหนัง ทุกอาการพบน้อยกว่าร้อยละ 50

ระบบจิตประสาท อาการที่พบมากกว่าร้อยละ 75 ได้แก่ อาการหงุดหงิด รู้สึกตึงเครียดนอนไม่ค่อยหลับ อาการที่พบระหว่างร้อยละ 75-50 ได้แก่ รู้สึกวิตกกังวล ตกใจง่าย และรู้สึกเหมือนไม่มีแรง อาการที่พบน้อยกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ กลัวการอยู่คนเดียว ตื่นเต้นง่าย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หายใจไม่ทั่วท้องหรือไม่เต็มอิม รู้สึกคุณค่าในตนเองน้อยลง ไม่มีสมาธิ และรู้สึกเบื่อจนทำงานไม่ได้

ระบบประสาทอัตโนมัติ ทุกอาการพบน้อยกว่าร้อยละ 50

ระบบอื่น ๆ อาการที่พบมากกว่าร้อยละ 75 ได้แก่ อาการเวียนศีรษะ และหลงลืมง่าย อาการที่พบระหว่างร้อยละ 75-50 ได้แก่ อาการปวดศีรษะ อาการที่พบน้อยกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ท้องผูก อาการท้องอืดหรืออาหารไม่ย่อย ท้องเสีย และตาแห้ง

พบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูมีค่าเฉลี่ยความเครียดรวมอยู่ในระดับไม่มีความเครียด $\bar{X} = 0.26$ ($SD = 0.46$) เมื่อพิจารณารายด้านโดยภาพรวมพบว่ามีค่าความเครียดในระดับน้อยจนถึงไม่มีความเครียด ระบบที่มีความเครียดในระดับน้อย คือระบบทางเดินปัสสาวะได้แก่อาการปัสสาวะบ่อย กลั้นปัสสาวะไม่ได้ ไอจามปัสสาวะเล็ด ระบบกล้ามเนื้อและกระดูกได้แก่ ปวดหลัง ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ปวดข้อ ระบบจิตประสาท ได้แก่ อาการหงุดหงิด หายใจไม่ทั่วท้องหรือไม่เต็มอิม ระบบประสาทอัตโนมัติ ได้แก่ รู้สึกร้อนหรือหนาวมากกว่าคนอื่นรู้สึก และระบบอื่น ๆ ได้แก่ วิงเวียนศีรษะ ส่วนความเครียดของอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน พบว่าไม่มีความเครียดได้แก่ ระบบสืบพันธุ์ ระบบหัวใจ และหลอดเลือด ระบบผิวหนัง

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนกับลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนของหญิงวัยหลังหมดระดู พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = .547, p < .05$) และพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการรับรู้อาการผิดปกติทางภาวะพร่องฮอร์โมนกับลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนมีความสัมพันธ์กันสูงสุด ได้แก่ ความรู้สึกขาดความร่างกาย ($r_s = 0.638, p < .05$) รองลงมาได้แก่ บัสสาวะไม่ค่อยสุด ($r_s = 0.629, p < .05$) แสบหรือปวดเวลาบัสสาวะ ($r_s = 0.621, p < .05$) ความต้องการทางเพศน้อยลง ($r_s = 0.600, p < .05$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดู

พฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดูที่ศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วยพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด ผลจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 ราย เป็นดังนี้

4.1 พฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดูด้านการเผชิญปัญหา ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดรายด้าน และรายชื่อของหญิงวัยหลังหมดระดู จากคะแนนดิบ (N=398)

พฤติกรรมการเผชิญความเครียด	\bar{X}	SD	ระดับการใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียด
ด้านการเผชิญปัญหา	0.93	1.05	น้อย
1. ทำกิจกรรมที่ออกแรงหรือออกกำลังกาย	1.28	1.14	น้อย
2. คิดหาแนวทางหลายๆแบบเพื่อแก้ปัญหาหรือควบคุมสถานการณ์	0.73	0.97	น้อย
3. พุดคุยปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เคยประสบปัญหาที่มีความคล้ายคลึงกัน	1.09	1.13	น้อย
4. พยายามมองหาและทำความเข้าใจความเป็นจริงให้หมดทุกด้าน	1.37	1.32	น้อย

ตารางที่ 4(ต่อ)

พฤติกรรมการเผชิญความเครียด	\bar{X}	SD	ระดับการใช้พฤติกรรมการ เผชิญความเครียด
5. พยายามควบคุมสถานการณ์ บางอย่างไว้ให้ได้	1.05	1.15	น้อย
6. พยายามค้นหาเป้าหมายหรือทำความเข้าใจความเป็นจริงให้หมดทุกด้าน	0.80	1.03	น้อย
7. พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้	0.73	0.97	น้อย
8. หากำลังใจและความช่วยเหลือ จากครอบครัวและเพื่อน	1.38	1.26	น้อย
9. หาข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือ ปัญหาเพิ่มเติมเพื่อจะได้จัดการแก้ปัญหา ให้ดีขึ้น	0.65	0.88	น้อย
10. ลองแก้ปัญหาหลายวิธีเพื่อดูว่าวิธีใด ดีที่สุด	0.68	0.86	น้อย
11. นำเอาประสบการณ์เดิมที่เกิดขึ้น มาแก้ปัญหา	0.83	0.97	น้อย
12. พยายามแก้ปัญหาโดยแยกปัญหา ออกเป็นส่วนๆ	0.80	1.02	น้อย
13. ตั้งเป้าหมายให้เจาะจงชัดเจนเพื่อ ช่วยเป็นแนวทางในการแก้ไข ด้านการแสดงออกทางอารมณ์	0.77	0.90	น้อย
14. คุกรุ่นคิด	0.66	0.82	น้อย
15. หาของรับประทาน หรือเคี้ยว หมากฝรั่ง สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ดื่มเบียร์	0.80	0.97	น้อย
16. คิดเพื่อฝันไปในสิ่งต่างๆ	0.57	0.86	น้อย
17. เตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งที่ เลวร้ายที่สุดที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	0.90	1.06	น้อย
18. โกรธ ตำว่า สาบถ สาบาน	0.59	0.90	น้อย
19. รู้สึกหงุดหงิด กระวนกระวายใจ	0.97	0.95	น้อย

ตารางที่ 4(ต่อ)

พฤติกรรมการเผชิญความเครียด	\bar{X}	SD	ระดับการใช้พฤติกรรมกรรมการเผชิญความเครียด
20. ตำหนิผู้อื่นที่ทำให้เกิดปัญหาแก่ท่าน	0.56	0.85	น้อย
21. ระบายอารมณ์กับผู้อื่น หรือสิ่งของ	0.61	0.84	น้อย
22. ทำใจปลงกับปัญหาเพราะดูทุกสิ่งจะหมดหวัง	0.77	0.90	น้อย
ด้านบรรเทาความเครียด	1.04	1.12	น้อย
23. หวังว่าปัญหา หรือเหตุการณ์ต่างๆ จะดีขึ้น	1.40	1.31	น้อย
24. นึกขำ หรือหัวเราะเมื่อนึกถึงเหตุการณ์ หรือปัญหาที่อาจจะเลวร้ายลงไปกว่าเดิม	0.60	0.96	น้อย
25. เลิกนึกถึงสิ่งที่เป็นปัญหา หรือหันเหความคิดไปเรื่องอื่น หรือสิ่งอื่นแทน	1.19	1.11	น้อย
26. ให้ผู้อื่นแก้ปัญหา หรือควบคุมสถานการณ์	0.56	0.84	น้อย
27. ทำอะไรอย่างอื่นทดแทนแม้ไม่แน่ใจว่าจะแก้ปัญหาได้หรือไม่	0.81	0.96	น้อย
28. ยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น	1.56	1.40	น้อย
29. สวดมนต์ อธิษฐาน ข้อนวอน สิ่งลี้ลับที่เคารพเชื่อถือ	1.16	1.27	น้อย
30. หนีปัญหาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำใจปลงกับปัญหาเพราะดูทุกสิ่งทุกอย่างจะหมดหวัง	0.51	0.81	น้อย
31. ไม่ทำอะไรเลยเพราะหวังว่าเมื่อถึงเวลา ปัญหาต่างๆจะดีขึ้นหรือคลี่คลายไปได้เอง	0.77	0.90	น้อย
32. ไม่จำเป็นที่จะต้องพยายามแก้ไขหรือ ทำอะไรกับปัญหาเพราะคิดว่าอาจเกิดจาก ชะตากรรม	1.36	1.37	น้อย
33. เข้านอนและหวังว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะ ดีขึ้นในวันพรุ่งนี้	0.60	0.89	น้อย

ตารางที่ 4(ต่อ)

พฤติกรรมการณ์เผชิญความเครียด	\bar{X}	SD	ระดับการใช้พฤติกรรม การเผชิญความเครียด
34. บอกตนเองว่าไม่ต้องกังวลเพราะ ทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้นเอง	1.66	1.48	ปานกลาง
35. ตั้งเป้าหมายลำดับต่อไปให้ดีที่สุด และตรงกับความต้องการจริงๆ	1.74	1.49	ปานกลาง
พฤติกรรมการณ์เผชิญความเครียดรวม	0.93	1.05	น้อย

จากตาราง 4 พบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูมีพฤติกรรมการณ์เผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย $\bar{X}=0.93$ ($SD=1.05$) เมื่อพิจารณารายข้อ กลุ่มตัวอย่างใช้พฤติกรรมการณ์เผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหาโดยใช้วิธี หากำลังใจ และความช่วยเหลือจากครอบครัว และเพื่อนมากที่สุด $\bar{X}=1.38$ ($SD=1.26$) รองลงมาได้แก่ วิธีการทำความเข้าใจความเป็นจริงให้หมดทุกด้าน $\bar{X}=1.37$ ($SD=1.32$) ใช้พฤติกรรมการณ์ด้านการแสดงออกทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับน้อย $\bar{X}=0.77$ ($SD=0.90$) เมื่อพิจารณารายข้อ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแสดงอาการหงุดหงิดกระวนกระวายใจโดยใช้ข้อนี้มากที่สุด $\bar{X}=0.97$ ($SD=0.95$) รองลงมาได้แก่ เตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งที่เลวร้ายที่สุดที่คาดว่าจะเกิดขึ้น $\bar{X}=0.90$ ($SD=1.06$) มีพฤติกรรมการณ์เผชิญความเครียดด้านบรรเทาความเครียดโดยรวมอยู่ในระดับน้อย $\bar{X}=1.04$ ($SD=1.20$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้วิธีตั้งเป้าหมายลำดับต่อไปให้ดีที่สุด และตรงกับความต้องการจริงๆ โดยใช้ข้อนี้มากที่สุด $\bar{X}=1.74$ ($SD=1.49$) รองลงมาใช้วิธีเข้านอนและหวังว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้นเองในวันพรุ่งนี้ $\bar{X}=1.66$ ($SD=1.49$)

4.2 สัดส่วนการใช้พฤติกรรมการณ์เผชิญความเครียดของหญิงวัยหลังหมดระดูด้านการเผชิญปัญหา ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนการใช้พฤติกรรมการณ์นั้นหารด้วยคะแนนรวมการใช้พฤติกรรมการณ์ทั้ง 3 ด้านและนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการใช้พฤติกรรมความเครียดรายด้าน เมื่อจำแนกจากคะแนนสัมพัทธ์ ($N = 398$)

พฤติกรรมความเครียด	\bar{X}	SD
ด้านการเผชิญปัญหา	0.46	0.10
ด้านการแสดงออกทางอารมณ์	0.18	0.07
ด้านบรรเทาความเครียด	0.36	0.08

จากตาราง 5 พบว่าหญิงวัยหลังหมดระดูใช้พฤติกรรมความเครียดในแต่ละด้าน เปรียบเทียบกับพฤติกรรมความเครียด โดยรวมทั้ง 3 ด้าน โดยวิธีคำนวณค่าคะแนนสัมพัทธ์พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความเครียดด้านเผชิญปัญหามีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 ($SD = 0.10$) รองลงมาคือ พฤติกรรมความเครียดด้านบรรเทาความเครียด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 ($SD=0.08$) คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ พฤติกรรมความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18 ($SD=0.07$)

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่หมดระดู การสนับสนุนทางสังคม กับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน และพฤติกรรมความเครียด ด้านการเผชิญปัญหา ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด เป็นดังนี้

5.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลำดับระดับการศึกษา ลำดับรายได้ ลำดับระยะเวลาที่หมดระดู ลำดับการสนับสนุนทางสังคม กับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน เนื่องจากเมื่อได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาทดสอบการกระจายพบว่าเป็นการกระจายแบบไม่ปกติ ซึ่งเมื่อตรวจสอบไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติพหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple regression correlation) จึงได้วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยค่าสถิติสหสัมพันธ์ลำดับของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่หมดระดู การ
สนับสนุนทางสังคม กับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน

ตัวแปร	การรับรู้อาการผิดปกติ	
	r_s	p
ระดับการศึกษา	-.363	<.001
รายได้	-.199	<.001
ระยะเวลาที่หมดระดู	-.099	<.001
การสนับสนุนทางสังคม	.055	.277

จากตาราง 6 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ลำดับการศึกษา ลำดับรายได้ ลำดับระยะเวลาที่หมดระดู และลำดับการสนับสนุนทางสังคม กับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน พบว่า ลำดับการศึกษา กับลำดับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนมีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($r_s = -.363, p < .05$) ลำดับรายได้อีกกับลำดับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนมีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.199, p < .05$) ลำดับระยะเวลาที่หมดระดูกับลำดับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนมีความสัมพันธ์ทางลบกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.099, p < .05$) หมายความว่าลำดับการศึกษา ลำดับรายได้ และลำดับระยะเวลาที่หมดระดูมากหรือน้อย จะส่งผลให้หญิงวัยหลังหมดระดูมีการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนน้อยหรือมากในทิศทางตรงกันข้าม และลำดับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลำดับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_s = .055, p = .277$) หมายความว่าลำดับการสนับสนุนทางสังคมไม่ว่าจะมากหรือน้อยไม่มีผลต่อลำดับการรับรู้อาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน

5.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่หมดระดู การสนับสนุนทางสังคมกับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน โดยวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ลำดับของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์ ระหว่าง ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่หมดระดู การสนับสนุนทางสังคม กับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนจากจำนวน (N=398)

ตัวแปร	ความเครียดจากอาการผิดปกติ	
	r_s	p
ระดับการศึกษา	-.385	<.001
รายได้	-.278	<.001
ระยะเวลาที่หมดระดู	.019	.709
การสนับสนุนทางสังคม	-.109	.030

จากตาราง 7 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ลำดับการศึกษา ลำดับรายได้ ลำดับการสนับสนุนทางสังคมกับลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนพบว่าลำดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.385, p < .05$) ลำดับรายได้ที่หมดระดูมีความสัมพันธ์ทางลบกับลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($r_s = -.278, p < .05$) ลำดับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.109, p = .030$) หมายความว่าลำดับการศึกษา ลำดับรายได้ ลำดับการสนับสนุนทางสังคมมากหรือน้อยจะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดูมีความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนน้อยหรือมากในทิศทางตรงกันข้าม ลำดับระยะเวลาที่หมดระดู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_s = .019, p = .779$) หมายความว่าไม่ว่าลำดับระยะเวลาจะมากหรือน้อยไม่มีผลต่อลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมน

5.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่หมดระดู การสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดโดยใช้คะแนนสัมพัทธ์ วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ลำดับของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง ลำดับรายได้ ลำดับการศึกษา ลำดับระยะเวลาที่
หมดระดับดู ลำดับการสนับสนุนทางสังคม กับลำดับพฤติกรรมการเผชิญความเครียด ด้าน
การเผชิญปัญหา ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านการบรรเทาความเครียด โดยใช้
คะแนนสัมพัทธ์ ($N= 398$)

ตัวแปร	พฤติกรรมการเผชิญความเครียด					
	ด้านเผชิญปัญหา		ด้านการแสดง ออกทางอารมณ์		ด้านบรรเทา ความเครียด	
	r_s	p	r_s	p	r_s	p
ระดับการศึกษา	.373	<.001	-.221	<.001	-.289	<.001
รายได้	.436	<.001	-.374	<.001	-.233	<.001
ระยะเวลาที่หมดระดับดู	.215	<.001	-.130	.033	-.128	.035
การสนับสนุนทางสังคม	.142	.019	-.303	<.001	-.142	.019

จากตาราง 8 จากการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่าง ลำดับระดับการศึกษา ลำดับรายได้
ได้ ลำดับระยะเวลาที่หมดระดับดู และลำดับการสนับสนุนทางสังคมพบว่าระดับการศึกษามีความ
สัมพันธ์ทางบวกกับลำดับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหาอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s=.373, p<.05$) หมายความว่าลำดับการศึกษาสูงหรือต่ำจะทำให้หญิงวัย
หลังหมดระดับดูเลือกใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านเผชิญปัญหามากหรือน้อยในทิศทาง
เดียวกัน ลำดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับลำดับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการ
แสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s=-.221,$
 $p<.05; r_s=-.289, p<.05$) หมายความว่าลำดับการศึกษาสูงหรือต่ำจะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดับดู
เลือกใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด
น้อยหรือมากในทิศทางตรงกันข้าม

ลำดับรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลำดับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการ
เผชิญปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s=.436, p<.05$) หมายความว่าลำดับรายได้
สูงหรือต่ำจะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดับดูเลือกใช้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญ

ปัญหา มากหรือน้อยในทิศทางเดียวกัน ลำดับรายได้มีความสัมพันธ์ทางลบกับลำดับพฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.374, p < .05$; $r_s = -.233, p < .05$) หมายความว่าลำดับรายได้มากหรือน้อย จะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดูเลือกใช้พฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ และบรรเทาความเครียดน้อยหรือมากในทิศทางตรงกันข้าม

ลำดับระยะเวลาที่หมดระดูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลำดับพฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = .215, p < .05$) หมายความว่าลำดับระยะเวลาที่หมดระดูมากหรือน้อยจะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดูเลือกใช้ พฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา มากหรือน้อยในทิศทางเดียวกัน ลำดับระยะเวลาที่หมดระดูมีความสัมพันธ์ทางลบกับลำดับพฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($r_s = -.130, p = .033$; $r_s = -.128, p = .035$) หมายความว่าลำดับระยะเวลาที่หมดระดูมากหรือน้อยจะทำให้เลือกใช้ พฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียดน้อยหรือ มากในทิศทางตรงกันข้าม

ลำดับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลำดับพฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา และด้านบรรเทาความเครียด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = .142, p = .019$; $r_s = .142, p = .019$) หมายความว่าลำดับการสนับสนุนทางสังคมมากหรือน้อยจะทำให้เลือกใช้พฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา ด้านบรรเทา ความเครียดมากหรือน้อยในทิศทางเดียวกัน ลำดับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบ กับลำดับพฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.303, p < .05$) หมายความว่า ลำดับการสนับสนุนทางสังคมมากหรือน้อยจะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดูเลือกใช้พฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ น้อยหรือมากในทิศทางตรงกันข้าม

ส่วนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่องฮอร์โมนกับพฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา ด้านการ แสดงออกทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด

6.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพร่อง ฮอร์โมนกับพฤติกรรม การเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา ด้านการ แสดงออกทางอารมณ์ และด้านบรรเทาความเครียด วิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง ความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะ
 ➤ พ่วงฮอริโมนกับพฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหา ด้านการ
 ➤ แสดงออก ทางอารมณ์ ด้านบรรเทาความเครียด

พฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียด	ความเครียด	
	r_s	p
ด้านเผชิญปัญหา	-.183	.002
ด้านการแสดงออกทางอารมณ์	.306	<.001
ด้านบรรเทาความเครียด	-.098	.109

จากตาราง 9 พบว่าลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพ่วงฮอริโมนมีความสัมพันธ์ทางลบกับลำดับพฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียดด้านเผชิญปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = -.183, p = .002$) หมายความว่าลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพ่วงฮอริโมนมากหรือน้อยจะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดูเลือกใช้พฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียดด้านการเผชิญปัญหาน้อยหรือมากในทิศทางตรงกันข้าม ลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพ่วงฮอริโมนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลำดับพฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r_s = .306, p < .05$) หมายความว่าลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพ่วงฮอริโมนมากหรือน้อยจะทำให้หญิงวัยหลังหมดระดูเลือกใช้พฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียดด้านการแสดงออกทางอารมณ์มากหรือน้อยในทิศทางเดียวกัน ลำดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพ่วงฮอริโมนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียดด้านบรรเทาความเครียดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_s = -.098, p = .109$) หมายความว่าหญิงวัยหลังหมดระดูไม่วาระดับความเครียดจากอาการผิดปกติจากภาวะพ่วงฮอริโมนมากหรือน้อยไม่มีผลต่อการเลือกใช้พฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียด ด้านบรรเทาความเครียด